

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2019 r.
poz. 1353, 1824.

U S T A W A

z dnia 25 czerwca 2009 r.

o rolnictwie ekologicznym

Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość organów administracji publicznej i jednostek organizacyjnych w rolnictwie ekologicznym w zakresie wykonania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz. Urz. UE L 189 z 20.07.2007, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 834/2007”, oraz przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) certyfikat – certyfikat, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007;
- 2) producent ekologiczny – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007;
- 3) produkcja ekologiczna – produkcję ekologiczną w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia nr 834/2007;
- 4) produkty – produkty wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007;
- 5) przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego – przepisy rozporządzenia nr 834/2007 i przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie przepisów tego rozporządzenia oraz przepisy ustawy i aktów wykonawczych do ustawy;
- 6) produkty rolnictwa ekologicznego – produkty uznane za ekologiczne w rozumieniu art. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007;
- 7) środki do produkcji ekologicznej – produkty i substancje, o których mowa w art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007;
- 8) wprowadzanie do obrotu:
 - a) w odniesieniu do produktów – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne

zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, z późn. zm.),

- b) w odniesieniu do środków do produkcji ekologicznej – czynności w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia, o którym mowa w lit. a.

Art. 3. Do postępowania w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, przyjmują podmioty upoważnione do działania w rolnictwie ekologicznym jako jednostki certyfikujące, zwane dalej „jednostkami certyfikującymi”.

2. (uchylony)

3. Zgłoszenie podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”, i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.

4. Jednostka certyfikująca może wystąpić o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, lub w dokumentach do niego dołączonych, jeżeli jest to niezbędne do stwierdzenia spełniania określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunków do prowadzenia tej działalności.

5. Podjęcie działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego przez podmioty gospodarcze zajmujące się wyłącznie handlem detalicznym, o których mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, nie wymaga zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007.

6. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi, do 10. dnia każdego miesiąca, wykaz producentów ekologicznych:

- 1) którzy dokonali zgłoszenia podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, i spełnili warunki do prowadzenia tej działalności określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
- 2) którzy zostali wyłączeni z kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez tę jednostkę,
- 3) którzy dokonali zmian w zgłoszeniu podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz. Urz. UE L 250 z 18.09.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 889/2008”,
- 4) u których stwierdziła wystąpienie sytuacji, o której mowa w art. 27 ust. 5 lit. d zdanie drugie rozporządzenia nr 834/2007,
- 5) którym odmówiła wydania certyfikatu
– według stanu za poprzedni miesiąc.

7. Wykaz, o którym mowa w ust. 6:

- 1) zawiera informacje określone w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008;
- 2) przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 3, Główny Inspektor w formularzach, o których mowa w ust. 7 pkt 2, może wskazać informacje określone w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008, które nie podlegają przekazaniu.

Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa upoważnia, w drodze decyzji, podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, jest określany zakres upoważnienia i nadawany numer identyfikacyjny.

3. Podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca składa wniosek do ministra właściwego do spraw rolnictwa, określając zakres wnioskowanego upoważnienia.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia, w zakresie objętym wnioskiem, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, może wystąpić do:

- 1) Głównego Inspektora o:
 - a) wydanie opinii dotyczącej spełnienia przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3,
 - b) przeprowadzenie działań sprawdzających w zakresie niezbędnym do potwierdzenia spełnienia przez podmiot ubiegający się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3; do działań sprawdzających stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego;
- 2) podmiotu ubiegającego się o upoważnienie do działania jako jednostka certyfikująca o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3.

6. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi kopie dokumentów, które były podstawą wydania tej decyzji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, odmawia podmiotowi ubiegającemu się o upoważnienie do działania jako jednostka

certyfikująca udzielenia tego upoważnienia, jeżeli podmiot ten nie spełnia w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

8. Do zmiany upoważnienia do działania jako jednostka certyfikująca przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej w przypadkach określonych w art. 27 ust. 8 i ust. 9 lit. d rozporządzenia nr 834/2007. Cofnięcie upoważnienia może nastąpić w całości lub w części, w jakiej jednostka certyfikująca nie spełnia wymagań wynikających z zakresu upoważnienia określonego w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może cofnąć w całości upoważnienie jednostce certyfikującej w przypadku nieprzekazania wykazu producentów, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazania go po terminie, lub przekazania go niezgodnie z określoną formą lub sposobem.

3. Cofnięcie upoważnienia jednostce certyfikującej następuje w drodze decyzji, przy czym cofnięcie upoważnienia na podstawie ust. 1 następuje na wniosek Głównego Inspektora.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2.

5. Główny Inspektor informuje producentów ekologicznych objętych przez daną jednostkę certyfikującą kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, o cofnięciu upoważnienia tej jednostce na podstawie ust. 1 lub 2, w zakresie cofniętego upoważnienia.

6. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2, certyfikaty wydane przez tę jednostkę zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 90 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna.

7. Od dnia, w którym decyzja o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej stała się ostateczna, do dnia objęcia producentów ekologicznych systemem kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, przez inną jednostkę certyfikującą uprawnienia jednostki certyfikującej w zakresie

kontroli producentów ekologicznych i wydanych im certyfikatów wykonuje Inspekcja.

8. Kontrola, o której mowa w ust. 7, jest prowadzona w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

9. W przypadku cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej na podstawie ust. 1 lub 2 niezwłocznie przekazuje ona Głównemu Inspektorowi znajdujące się w jej posiadaniu:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 92 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 889/2008, oraz
- 2) informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 – dotyczące działalności producentów ekologicznych, którzy byli objęci kontrolą przez tę jednostkę certyfikującą, w zakresie, w jakim cofnięto upoważnienie tej jednostce, za okres 5 lat poprzedzających cofnięcie tego upoważnienia, a w przypadku producentów ekologicznych objętych kontrolą przez okres krótszy niż 5 lat – za okres od dnia zgłoszenia podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym przez danego producenta ekologicznego do dnia cofnięcia upoważnienia jednostce certyfikującej.

Art. 7. 1. Jednostki certyfikujące działają w zakresie udzielonego im upoważnienia, w tym prowadzą kontrolę w ramach systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, na zasadach i w sposób określony na podstawie tego artykułu i w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu.

2. Jednostka certyfikująca powiadamia Głównego Inspektora i pozostałe jednostki certyfikujące o wystąpieniu sytuacji, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007, w terminie 14 dni od dnia jej stwierdzenia.

Art. 8. 1. Inspekcja sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną.

2. W ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor sprawdza prawidłowość działania jednostek certyfikujących w zakresie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym:

- 1) prowadzi analizy danych i informacji dostarczanych przez jednostki certyfikujące;
- 2) prowadzi audyty i dokonuje inspekcji jednostek certyfikujących w zakresie stosowania przez nie procedur kontrolnych, posiadanych środków technicznych i kwalifikacji posiadanych przez osoby prowadzące kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli;
- 3) przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne;
- 4) nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących;
- 5) może żądać od jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
- 6) może sprawdzić u producentów ekologicznych prawidłowość kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzonej przez jednostki certyfikujące.

2a. Jeżeli w ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor stwierdzi wystąpienie sytuacji, o której mowa w art. 27 ust. 8 zdanie drugie rozporządzenia nr 834/2007, może, w drodze decyzji, zakazać jednostce certyfikującej przyjmowania zgłoszeń podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o których mowa w art. 28 ust. 1 tego rozporządzenia, w określonym zakresie i terminie, wskazując obowiązek wykonania przez tę jednostkę odpowiednich działań naprawczych.

2b. Jeżeli jednostka certyfikująca nie dokona odpowiednich działań naprawczych w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 2a, Główny Inspektor występuje z wnioskiem o cofnięcie upoważnienia jednostce certyfikującej, o którym mowa w art. 6 ust. 3.

3. Główny Inspektor w ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną, oprócz kontroli prowadzonej przez Inspekcję na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, może sprawdzić u producentów ekologicznych, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, czy produkcja ekologiczna jest zgodna z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do producentów ekologicznych wprowadzających wyłącznie do obrotu detalicznego produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.

5. Nadzór nad:

- 1) jednostkami certyfikującymi jest sprawowany na zasadach i w sposób określony na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 i przepisów wydanych na podstawie tego artykułu oraz przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego;
- 2) produkcją ekologiczną jest sprawowany na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

6. Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 6 oraz ust. 3, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanemu dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3, producenci ekologiczni zapewniają pracownikom Inspekcji dostęp do jednostek produkcyjnych w rozumieniu art. 2 lit. f rozporządzenia nr 889/2008 oraz udostępniają dokumenty i informacje, a także udzielają pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia skuteczności kontroli, o którym mowa w art. 27 ust. 9 lit. b rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 9. 1. Inspekcja gromadzi i przechowuje dane i informacje o producentach ekologicznych.

2. Główny Inspektor udostępnia, na wniosek zainteresowanego podmiotu, dane i informacje dotyczące produkcji ekologicznej i producentów ekologicznych.

3. Jednostka certyfikująca:

- 1) ogłasza na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej wykaz producentów ekologicznych,
- 2) udostępnia, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wykaz producentów ekologicznych – objętych kontrolą, o której mowa w art. 7 ust. 1, prowadzoną przez tę jednostkę.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 3, zawiera, oprócz informacji, o których mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, dane i informacje dotyczące produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z producentów ekologicznych. Dane i informacje obejmują przynajmniej wielkość produkcji ekologicznej poszczególnych produktów rolnictwa ekologicznego wytworzonych przez każdego z tych producentów.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie porównywalności danych i informacji ogłaszanych lub udostępnianych przez jednostki certyfikujące, objętych tym wykazem.

6. W przypadku zmiany przez producenta ekologicznego jednostki certyfikującej, jednostka certyfikująca, pod kontrolą której znajdował się dotychczas ten producent, albo Główny Inspektor – w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 7 – przekazują jednostce certyfikującej, do której zgłosił się producent ekologiczny, znajdujące się w ich posiadaniu:

- 1) dokumenty, o których mowa w art. 92 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 889/2008, oraz
- 2) informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 – dotyczące działalności tego producenta w zakresie rolnictwa ekologicznego, za okres 5 lat poprzedzających zmianę przez tego producenta ekologicznego jednostki certyfikującej, a w przypadku gdy producent ekologiczny był objęty kontrolą przez okres krótszy niż 5 lat – za okres od dnia zgłoszenia podjęcia działalności w rolnictwie ekologicznym przez tego producenta ekologicznego do dnia pozostawania tego producenta pod kontrolą danej jednostki certyfikującej.

7. Przekazanie jednostce certyfikującej, do której zgłosił się producent ekologiczny, dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 6, następuje na wniosek tej jednostki, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

8. Informacje, o których mowa w art. 92 ust. 1 lub 5 rozporządzenia nr 889/2008, są przekazywane jednostce certyfikującej na jej wniosek, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

Art. 10. 1. Inspekcja wykonuje zadania i posiada kompetencje określone dla odpowiedniego organu państwa członkowskiego w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r.

ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 334 z 12.12.2008, str. 25, z późn. zm.).

2. Zadania i kompetencje, o których mowa w ust. 1, są wykonywane na zasadach i w sposób określony w art. 32 i 33 rozporządzenia nr 834/2007 i w przepisach wydanych na podstawie tych artykułów oraz w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczących postępowania kontrolnego.

Art. 11. 1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez producenta ekologicznego, w drodze decyzji:

- 1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw od warunków produkcji ekologicznej w przypadkach określonych w rozporządzeniu nr 889/2008, na wniosek o ich zastosowanie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 5;
- 2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie, jeżeli w wyniku prowadzonych czynności stwierdzi, że nie zostały spełnione przesłanki do zastosowania odstępstw wymienionych w pkt 1.

2. Główny Inspektor, w drodze decyzji:

- 1) wydaje pozwolenie na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 29 ust. 1, w wierszu pierwszym pkt 6 załącznika II do rozporządzenia nr 889/2008 oraz w pkt 3 lit. a załącznika VI do tego rozporządzenia, na wniosek o ich zastosowanie;
- 2) odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie odstępstw wymienionych w pkt 1, na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 889/2008.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora, udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się opinię jednostki certyfikującej dotyczącą spełniania przesłanek do zastosowania wnioskowanego odstępstwa.

5. Niezależnie od odstępstw od warunków produkcji ekologicznej, których zastosowanie wymaga uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, mogą być zastosowane ogólne odstępstwa od warunków produkcji

ekologicznej, jeżeli jest to niezbędne do rozpoczęcia lub utrzymania produkcji ekologicznej przez producentów ekologicznych.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, ogólne odstępstwa od warunków produkcji ekologicznej, mając na względzie zakres tych odstępstw dopuszczonych na podstawie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i warunki ich zastosowania przy zachowaniu celów i zasad produkcji ekologicznej określonych w tych przepisach.

Art. 12. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa:

- 1) jest organem właściwym do utworzenia komputerowej bazy danych, o której mowa w art. 48 rozporządzenia nr 889/2008, obejmującej informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, a następnie administruje tę bazę danych na zasadach określonych w rozdziale 7 w tytule II rozporządzenia nr 889/2008;
- 2) na wniosek dostawcy rejestruje w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacje o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych;
- 2a) w drodze decyzji odmawia rejestracji w bazie danych, o której mowa w pkt 1, informacji o produktach wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, zmienia lub cofa rejestrację w tej bazie danych – w przypadku gdy dostawca nie spełnia warunków określonych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia nr 889/2008 lub jeżeli nie są spełnione wymagania określone w art. 45 tego rozporządzenia;
- 3) opracowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa roczne, zbiorcze sprawozdanie dotyczące stosowania, na podstawie ust. 4, w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, zawierające informacje wymienione w art. 54 rozporządzenia nr 889/2008.

2. Wniosek o rejestrację lub zmianę rejestracji w bazie danych, o której mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym przez Głównego Inspektora Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa i udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

3. Producent ekologiczny ubiegający się o pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, składa wnioski do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez tego producenta.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, na zasadach określonych w art. 45 rozporządzenia nr 889/2008, wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

5. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi kopie decyzji, o których mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia, w którym stały się one ostateczne.

Art. 13. W sprawach dotyczących pozwoleń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 12 ust. 4, a także rejestracji w bazie danych, o której mowa w art. 12 ust. 1, nie pobiera się opłat.

Art. 14. 1. Inspekcja Handlowa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Wojewódzki inspektor inspekcji handlowej właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli podmiotu prowadzącego działalność w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na

miejsce prowadzenia tej działalności dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów a Głównym Inspektorem.

Art. 15. 1. Inspekcja Weterynaryjna współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007 przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na siedzibę zakładu w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1), na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w tym zakładzie w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Lekarzem Weterynarii a Głównym Inspektorem.

Art. 16. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracuje z Inspekcją przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie określonym w art. 63 ust. 3 rozporządzenia nr 889/2008.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007 przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego w zakresie tych produktów.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej kontroli, na wniosek Głównego Inspektora, prowadzi kontrolę w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 8, w zakresie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 834/2007, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 17. 1. Jednostka certyfikująca przekazuje:

- 1) Głównemu Inspektorowi oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, wykaz producentów, o których mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2017 r. poz. 1853 oraz z 2019 r. poz. 1824), którzy spełnili określone

wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego do dnia:

- a) 15 października każdego roku – w przypadku producentów, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 1 października danego roku,
 - b) 30 listopada każdego roku – w przypadku producentów innych niż wskazani w lit. a, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 15 listopada danego roku;
- 2) Głównemu Inspektorowi do dnia 31 stycznia każdego roku – wykaz, a do dnia 31 marca każdego roku – sprawozdanie, o których mowa w art. 27 ust. 14 rozporządzenia nr 834/2007, które zawierają dane i informacje zebrane przez tę jednostkę, wynikające z posiadanego przez nią zakresu upoważnienia do działania w rolnictwie ekologicznym.

1a. Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez jednostkę certyfikującą zostanie stwierdzona konieczność uzupełnienia lub zmiany danych zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jednostka certyfikująca uzupełnia lub zmienia ten wykaz, według stanu na dzień 31 grudnia tego roku, i przekazuje go Głównemu Inspektorowi oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w sposób i w formie określonej w ust. 1 pkt 1, w terminie do dnia 14 stycznia roku następującego po roku przekazania tego wykazu.

2. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w informacjach zawartych w:

- 1) wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku następującego po roku przekazania tego wykazu;
- 2) wykazie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku, w którym ten wykaz został przekazany;
- 3) sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje się do 30 kwietnia roku, w którym to sprawozdanie zostało przekazane.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla celów postępowania dowodowego w postępowaniu prowadzonym w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym, na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków

Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz sposób jego przekazywania, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 oraz przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020.

5. Wykaz i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Głównego Inspektora jednostkom certyfikującym i przekazuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania tego wykazu lub sprawozdania – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

Art. 17a. 1. Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zapewnia Głównemu Inspektorowi oraz jednostkom certyfikującym dostęp do administrowanych przez nią danych o producentach ekologicznych zgromadzonych w systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności

w zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania systemu nadzoru i kontroli w rolnictwie ekologicznym.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na wniosek Głównego Inspektora albo jednostki certyfikującej nieodpłatnie, na podstawie zawartych porozumień.

3. Główny Inspektor ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje udostępnione dane do realizacji zadań określonych w art. 8.

4. Jednostki certyfikujące mają dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, tylko w odniesieniu do producentów, którzy dokonali zgłoszenia do tych jednostek podjęcia działalności w zakresie rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, i wykorzystują udostępnione dane do realizacji zadań określonych w art. 7 ust. 1.

Art. 18. 1. Środki do produkcji ekologicznej oraz produkty i substancje, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, których stosowanie nie prowadzi do naruszenia celów lub zasad określonych w tytule II tego rozporządzenia lub ogólnych kryteriów tego artykułu mogą być oznakowane określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia lub określeniem „eko” lub „bio”.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne oceniające i potwierdzające zgodność środków do produkcji ekologicznej, o których mowa:

- 1) w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz prowadzące wykazy tych środków,
- 2) w art. 16 ust. 4 rozporządzenia nr 834/2007, z wymaganiami określonymi w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym zakres potwierdzania tej zgodności, oraz prowadzące wykazy tych środków

– biorąc pod uwagę doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej w tych jednostkach.

Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki produkcji ekologicznej, w zakresie pozostawionym do określenia przez państwo członkowskie lub właściwy organ państwa członkowskiego w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki produkcji ekologicznej w zakresie nieokreślonym w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia, mając na względzie zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach;
- 2) warunki stosowania w rolnictwie ekologicznym środków do produkcji ekologicznej do celów innych niż wymienione w art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 834/2007, mając na uwadze warunki określone w art. 16 ust. 4 tego rozporządzenia;
- 3) warunki lub sposób znakowania w rozumieniu art. 2 lit. k rozporządzenia nr 834/2007 lub kontroli produktów rolnictwa ekologicznego w zakresie żywienia zbiorowego w rozumieniu art. 2 lit. aa rozporządzenia nr 834/2007, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym;
- 4) rodzaje nieprawidłowości lub naruszeń przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i minimalne środki, jakie jednostki certyfikujące są obowiązane stosować, mając na względzie zapewnienie wiarygodności i przejrzystości kontroli w rolnictwie ekologicznym.

Art. 19a. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, jednostki certyfikujące mogą zlecić wykonanie analiz, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia nr 889/2008, w laboratoriach urzędowych, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L

165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 882/2004”, lub w laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 33 rozporządzenia nr 882/2004, wyznaczonych zgodnie z ust. 3.

2. Koszty wykonania analiz, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez jednostki certyfikujące lub producentów ekologicznych zgodnie z art. 28 rozporządzenia nr 882/2004.

3. Wyniki oraz dane dotyczące wyników przeprowadzonych analiz w zakresie określonym w ust. 1 są przekazywane przez laboratoria urzędowe i referencyjne do Głównego Inspektora, który je gromadzi oraz przetwarza.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) wyznaczy, w drodze rozporządzenia, laboratoria urzędowe i referencyjne, o których mowa w ust. 1, oraz określi zakres wykonywanych przez poszczególne laboratoria analiz, mając na względzie przepisy art. 12 rozporządzenia nr 882/2004 oraz zapewnienie realizacji zadań określonych w art. 33 tego rozporządzenia;
- 2) określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania i przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych analiz, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli produktów rolnictwa ekologicznego oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych analiz.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wykonywanych analiz i stosowanych metod badawczych jakie powinny spełniać laboratoria urzędowe i referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie analiz.

Art. 20. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, uznaje prywatne normy, o których mowa w art. 42 rozporządzenia nr 834/2007.

Art. 21. 1. Kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, jest prowadzona przez osoby, które zostały wpisane do rejestru, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13,

oraz spełniające obowiązek podnoszenia wiedzy, o którym mowa w ust. 4, zwane dalej „inspektorami rolnictwa ekologicznego”.

2. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, prowadzi Główny Inspektor.

3. Do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, może być wpisana osoba:

- 1) która posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, potwierdzoną egzaminem zdanym przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora albo
- 2) wobec której decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.

4. Osoba wpisana na podstawie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana do podnoszenia wiedzy z zakresu rolnictwa ekologicznego.

4a. Osoba, o której mowa w ust. 1, wypełnia obowiązek podnoszenia wiedzy poprzez udział w szkoleniach organizowanych przez jednostkę certyfikującą lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli.

5. Osobie wpisanej do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, Główny Inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie do tego rejestru zawierające informacje o rodzajach specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, oraz imienną pieczęć.

5a. Jednostka certyfikująca jest obowiązana do przechowywania i udostępniania Głównemu Inspektorowi dokumentacji potwierdzającej odbycie szkoleń lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli przez inspektora rolnictwa ekologicznego.

6. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, nierzetelnego lub stronniczego prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.

7. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, następuje w przypadku:

- 1) rezygnacji złożonej przez inspektora rolnictwa ekologicznego w zakresie tych rodzajów specjalizacji;
- 2) wykazania, w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8, oczywistej nieudolności lub niedbałości przy prowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1, w zakresie tych rodzajów specjalizacji.
- 3) (uchylony)

8. Wpisu albo skreślenia z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 2 i ust. 7 pkt 2 dokonuje się na podstawie decyzji wydanej przez Głównego Inspektora.

9. Skreślenie z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 6 pkt 1 i ust. 7 pkt 1 następuje z mocy prawa, bez wydawania decyzji.

10. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, jest prowadzony na stronie internetowej administrowanej przez Inspekcję.

11. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, zawiera imiona i nazwiska osób wpisanych do tego rejestru oraz informację o zakresie rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1.

12. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
- 2) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji do prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 7 ust. 1,
- 3) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, w tym jego dokumentowanie,
- 4) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej,

- 5) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w ust. 1, oraz wzór imiennej pieczęci, o której mowa w ust. 5,
- 6) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej,
- 7) szczegółowe wymagania dla szkoleń, o których mowa w ust. 4a, w tym ich zakres, czas trwania i częstotliwość udziału w nich osób wpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego oraz liczbę kontroli przeprowadzonych przez inspektora, potwierdzających spełnienie obowiązku podnoszenia wiedzy, o którym mowa w ust. 4, a także szczegółowe wymagania dla dokumentacji potwierdzającej odbycie tych szkoleń lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby tych kontroli

– mając na względzie rzetelność i przejrzystość przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, rzeczywiste koszty przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej, zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu kontroli, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia nr 834/2007, oraz spełniania przez jednostki certyfikujące warunków określonych w art. 27 ust. 5 lit. b ppkt (ii) tego rozporządzenia.

Art. 22. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawie przekazywania informacji oraz występowania do Komisji Europejskiej i państw członkowskich w zakresie określonym w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 23. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z budżetu państwa można:

- 1) udzielać dotacji na:
 - a) prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - b) dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - c) dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych,

- d) dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym,
 - e) dofinansowanie zadań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość substancji niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym,
 - f) dofinansowanie wykonywania analiz oraz badań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość organizmów genetycznie zmodyfikowanych w uprawach i produktach rolnictwa ekologicznego;
- 2) dofinansować realizację umów lub porozumień zawieranych w ramach międzynarodowej współpracy dotyczącej koordynacji badań dotyczących rolnictwa ekologicznego.

Art. 24. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 4 ust. 6, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 8,
- 2) nie wykonuje obowiązku powiadomienia określonego w art. 7 ust. 2 lub wykonuje ten obowiązek po terminie,
- 3) nie przekazuje danych lub informacji, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5, lub przekazuje nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje,
- 4) nie ogłasza lub nie udostępnia wykazu, o którym mowa w art. 9 ust. 3, lub ogłasza lub udostępnia go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub ogłasza lub udostępnia ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą utrudnić porównywalność danych lub informacji objętych tym wykazem,
- 5) nie przekazuje wykazu lub sprawozdania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, lub przekazuje je po terminie, lub przekazuje je niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz lub to sprawozdanie zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 8

– podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce

narodowej za rok poprzedzający rok wymierzenia tej kary, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikat dla produktów niespełniających wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego lub dla produktów nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 2) uznaje okres, w którym była prowadzona produkcja ekologiczna, lub okres konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia nr 834/2007 niezgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego lub dla produktów nieznajdujących się w zakresie upoważnienia określonym w decyzji, o której mowa w art. 5 ust. 1,
- 3) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, niezgodnie z zasadami lub sposobem określonym na podstawie art. 27 rozporządzenia nr 834/2007 lub z zasadami lub sposobem określonym na podstawie tego artykułu lub w przepisach wydanych na podstawie tego artykułu,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4,
- 5) działa niezgodnie z zakresem udzielonego upoważnienia,
- 6) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, które mogą istotnie wpływać na udzielaną producentom ekologicznym pomoc finansową,
- 7) prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 7 ust. 1, za pośrednictwem osób niewpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1, lub w zakresie niezgodnym z zakresem rodzajów specjalizacji do prowadzenia tej kontroli albo wpisanych do tego rejestru, ale niespełniających obowiązku podnoszenia wiedzy, o którym mowa w art. 21 ust. 4,

8) nie wywiązuje się wobec producenta ekologicznego z obowiązków określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego – podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

3. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 5% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary;
- 2) o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż 10% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary.

4. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 lub 2, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli jednostka certyfikująca nie osiągnęła przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kar pieniężnych.

6. Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 6, Główny Inspektor wszczyna na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Art. 25. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) utrudnia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 8, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 3) wprowadza do obrotu:
 - a) środek do produkcji ekologicznej niespełniający wymagań określonych na podstawie art. 16 ust. 1 lub 4 rozporządzenia nr 834/2007,
 - b) produkt lub substancję, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 834/2007, prowadząc do naruszenia celów lub zasad określonych w tytule II tego rozporządzenia lub ogólnych kryteriów tego artykułu

- które zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd co do spełniania wymagań określonych na podstawie art. 16 rozporządzenia nr 834/2007, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia lub określeniem „eko” lub „bio”, lub zostały oznakowane w sposób mogący wprowadzać w błąd, co do możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzony do obrotu środek, produkt lub substancję;
- 4) wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 23–26 tego rozporządzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia;
- 5) wprowadza do obrotu produkt:
- a) jako produkt rolnictwa ekologicznego, który nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tego rozporządzenia lub
 - b) który został oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego, z naruszeniem art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007
- podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 500 zł;
- 6) działa jako jednostka certyfikująca bez wymaganego upoważnienia, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wprowadza ponownie do obrotu produkt, środek lub substancję tego samego rodzaju, która nie odpowiada wymaganiom określonym odpowiednio w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 ze względu na to samo naruszenie, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonego naruszenia – odpowiednio zgodnie z ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, podwyższonej o wysokość kar wymierzonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia czynności kontrolnych.

3. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w:
 - a) ust. 1 pkt 1, 2 lub 6, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji,
 - b) ust. 1 pkt 3, 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych wojewódzkiego inspektora w drodze decyzji,
 - c) ust. 1 pkt 4 lub 5, jest wymierzana przez właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności kontrolnych w zakresie wprowadzania do obrotu detalicznego produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a lub b rozporządzenia nr 834/2007 wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej w drodze decyzji;
- 2) o której mowa w ust. 2, jest wymierzana przez organ, którego właściwość została określona zgodnie z pkt 1, w drodze decyzji.

4. Niezależnie od wymierzenia kary pieniężnej podmiot wprowadzający do obrotu:

- 1) środek, produkt lub substancję, o których mowa w ust. 1 pkt 3, lub produkt, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest obowiązany do:
 - a) niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie, które nie wprowadza w błąd co do:
 - spełniania przez ten środek, produkt lub substancję wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 834/2007 lub rozporządzenia nr 889/2008, w tym niezawierające określenia „ekologiczny” lub pochodnej tego określenia lub określenia „eko” lub „bio” lub
 - możliwości stosowania w rolnictwie ekologicznym tego środka, produktu lub substancji, lub
 - b) niezwłocznego wycofania tego środka, produktu lub substancji z obrotu na własny koszt;
- 2) produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007, nie został oznakowany lub został oznakowany z naruszeniem art. 23–26 tego rozporządzenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4,

jest obowiązany do niezwłocznego oznakowania zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 23–26 rozporządzenia nr 834/2007 lub do niezwłocznej zmiany oznakowania na oznakowanie zgodne z tymi przepisami, lub do niezwłocznego wycofania tego produktu na własny koszt.

Art. 26. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i art. 25, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów.

2. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu inspekcji handlowej.

4. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018).

5. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niskiego stopnia zawinienia, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 24 i 25.

Art. 26a. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 1038) lub art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 915), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 26b. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 3, 4 lub 5 lub ust. 2, dotyczy świeżych owoców i warzyw, których jakość handlowa jest objęta zakresem regulacji przepisów Unii Europejskiej, i naruszenie to wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935) lub art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu.

Art. 27. (pominięty)

Art. 28. 1. Certyfikaty zgodności wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność do dnia upływu terminu ich ważności.

2. Do okresu konwersji w rozumieniu art. 2 lit. h rozporządzenia nr 834/2007 zalicza się udokumentowany okres przestawiania na produkcję metodami ekologicznymi rozpoczęty przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Warunki, jakie powinny być spełnione przy produkcji ekologicznej, wynikające z prywatnych norm uznanych zgodnie z art. 20 stosuje się do dnia wejścia w życie przepisów określających warunki, jakie powinny być spełnione w tym zakresie zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub określonych na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1. Z dniem wejścia w życie tych przepisów, uznanie prywatnych norm, o którym mowa w art. 20, podlega zmianie lub cofnięciu w zakresie, w jakim wymagania te zostaną określone zgodnie z art. 38 lit. a rozporządzenia nr 834/2007 lub na podstawie art. 19 ust. 2 pkt 1.

4. Do dnia 31 grudnia 2010 r. kontrola, o której mowa w art. 7 ust. 1, może być prowadzona przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

5. Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, pod warunkiem że jednostki certyfikujące upoważnione na podstawie przepisów dotychczasowych przedłożą ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumenty i informacje niezbędne do

stwierdzenia spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

6. Na podstawie dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw rolnictwa wyda zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub, w drodze decyzji, cofnie upoważnienie jednostce certyfikującej w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

7. Do wydania zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 6, art. 5 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Po wydaniu zaświadczenia albo decyzji, o których mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Głównemu Inspektorowi:

- 1) kopie dokumentów, które były podstawą wydania tego zaświadczenia – w przypadku spełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007 lub
- 2) informację o cofnięciu upoważnienia jednostce certyfikującej – w przypadku niespełnienia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007, w zakresie, w jakim jednostka ta nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 834/2007.

9. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 6, przepisy art. 6 ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.

10. Zachowuje się numery identyfikacyjne nadane jednostkom certyfikującym przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 29. (pominięty)

Art. 30. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. poz. 898 oraz z 2007 r. poz. 541 i 1033).

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁾, z wyjątkiem art. 24 ust. 2 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 lipca 2009 r.